

Z A K O N

O UREĐENJU TRŽIŠTA POLJOPRIVREDNIH PROIZVODA

I. OSNOVNE ODREDBE

Predmet uređenja

Član 1.

Ovim zakonom uređuju se zahtevi i mere uređenja tržišta poljoprivrednih proizvoda, trgovina sa drugim državama, kao i druga pitanja od značaja za uređenje tržišta poljoprivrednih proizvoda.

Definicije

Član 2.

Pojedini izrazi upotrebljeni u ovom zakonu imaju sledeće značenje:

1) interventna cena jeste jedinična vrednost poljoprivrednog proizvoda izražena u novcu, po kojoj se otkupljuje poljoprivredni proizvod u javnoj intervenciji;

2) korisnik mera uređenja tržišta jeste fizičko lice, preduzetnik ili pravno lice koje obavlja aktivnosti, poslove, odnosno delatnosti u sektorima iz člana 3. stav 1. ovog zakona i ostvaruje pravo na mere uređenja tržišta;

3) neobavezna napomena sa unapred određenom sadržinom (u daljem tekstu: neobavezna rezervisana napomena) jeste navod na ambalaži proizvoda koji dodatno ističe pojedine specifične i prepoznatljive osobine proizvoda, radi informisanja potrošača;

4) prvi otkupljivač sirovog mleka jeste pravno lice ili preduzetnik koji ima registrovan, odnosno odobren objekat u skladu sa zakonom kojim se uređuje veterinarstvo i koji kupuje sirovo mleko neposredno od proizvođača radi sakupljanja, obrade, prerade ili prodaje drugom pravnom licu, odnosno preduzetniku koji se bavi obradom, odnosno preradom mleka ili drugih mlečnih proizvoda;

5) Registar trgovaca voćem i povrćem (u daljem tekstu: Registar trgovaca) jeste elektronska baza podataka o trgovcima voćem i povrćem koju vodi ministarstvo nadležno za poslove poljoprivrede (u daljem tekstu: Ministarstvo);

6) reprezentativno tržište jeste deo tržišta koji svojim udelom čini reprezentativni statistički uzorak;

7) referentna cena jeste jedinična vrednost poljoprivrednih proizvoda na osnovu koje se odlučuje o pokretanju, odnosno prestanku intervencije na tržištu, izražena u novcu;

8) trgovac voćem i povrćem jeste preduzetnik ili pravno lice koje kupuje, prodaje, uvozi ili izvozi sveže voće i povrće koje je predmet tržišnih standarda, sa ciljem stavljanja na tržište u skladu sa ovim zakonom i propisima donetim na osnovu ovog zakona;

9) tržišna godina jeste vremenski period u kojem se sprovede određeni zahtevi i mere uređenja tržišta;

10) tržišna cena jeste jedinična vrednost poljoprivrednog proizvoda koja se formira na tržištu na osnovu ponude i tražnje, izražena u novcu;

11) tržišni poremećaj jeste narušavanje odnosa ponude i tražnje na unutrašnjem ili inostranom tržištu;

12) tržišni standardi za poljoprivredne proizvode (u daljem tekstu: tržišni standardi) jesu karakteristike poljoprivrednih proizvoda na osnovu kojih se utvrđuje da proizvodi odgovaraju svojoj klasi ili kategoriji u koju su razvrstani.

Lista proizvoda

Član 3.

Uređenje tržišta poljoprivrednih proizvoda obuhvata proizvode u sledećim sektorima:

- 1) žitarice;
- 2) šećer;
- 3) suvo krmno bilje;
- 4) seme;
- 5) hmelj;
- 6) voće i povrće;
- 7) prerađevine od voća i povrća;
- 8) vino;
- 9) živo bilje i cveće;
- 10) duvan;
- 11) goveđe i teleće meso;
- 12) mleko i mlečni proizvodi;
- 13) svinjsko meso;
- 14) ovčije i kozije meso;
- 15) jaja;
- 16) živinsko meso;
- 17) pčelinji proizvodi;
- 18) drugi sektori.

Vlada utvrđuje listu proizvoda u sektorima iz stava 1. ovog člana.

Tržišna godina

Član 4.

Tržišna godina za sektor:

- 1) voća i povrća i prerađevina od voća i povrća je od 1. januara do 31. decembra tekuće godine;
- 2) žitarica, i to:
 - (1) strnih žita je od 1. jula tekuće godine do 30. juna naredne godine;
 - (2) kukuruza je od 1. oktobra tekuće godine do 30. septembra naredne godine;
- 3) mleka i mlečnih proizvoda je od 1. jula tekuće godine do 30. juna naredne godine;

- 4) semena je od 1. jula tekuće godine do 30. juna naredne godine;
- 5) vina je od 1. avgusta tekuće godine do 31. jula naredne godine;
- 6) šećera je od 1. oktobra tekuće godine do 30. septembra naredne godine;
- 7) drugih sektora, i to:
 - (1) banana je od 1. januara do 31. decembra tekuće godine;
 - (2) maslinovog ulja i stonih maslina je od 1. jula tekuće godine do 30. juna naredne godine;
 - (3) lana i konoplje je od 1. jula tekuće godine do 30. juna naredne godine;
 - (4) pirinča je od 1. septembra tekuće godine do 31. avgusta naredne godine;
 - (5) uljarica je od 1. oktobra tekuće godine do 30. septembra naredne godine.

Ministar nadležan za poslove poljoprivrede (u daljem tekstu: ministar) propisuje vremenski period tržišnih godina za druge sektore iz člana 3. stav 1. ovog zakona.

Sistem tržišnih informacija poljoprivrede Srbije

Član 5.

Sistem tržišnih informacija poljoprivrede Srbije (u daljem tekstu: STIPS) organizuje se i razvija radi prikupljanja, obrade i korišćenja podataka o cenama na malo i veliko i količinama određenih poljoprivrednih proizvoda i cenama inputa sa domaćeg reprezentativnog tržišta, kao i izveštavanja i razmene podataka i informacija sa nadležnim ustanovama i službama u poljoprivredi u Republici Srbiji i drugim državama i međunarodnim organizacijama.

Organi državne uprave, autonomne pokrajine, jedinica lokalne samouprave, kao i pravna lica, ustanove i druge organizacije od značaja za poljoprivredu dužni su da podatke iz stava 1. ovog člana dostavljaju Ministarstvu.

Reprezentativno tržište iz stava 1. ovog člana određuje se na osnovu obima proizvodnje, odnosno prometa određenih poljoprivrednih proizvoda.

Sredstva za funkcionisanje STIPS obezbeđuju se iz budžeta Republike Srbije.

Ministar bliže propisuje organizaciju STIPS, način prikupljanja, obrade, korišćenja i dostavljanja podataka, subjekte koji dostavljaju podatke, vrste podataka i rok za njihovo dostavljanje, uslove i način određivanja reprezentativnih tržišta, period izveštavanja, kao i proizvode koji su predmet izveštavanja.

II. ZAHTEVI I MERE UREĐENJA TRŽIŠTA

1. Zahtevi uređenja tržišta

Obuhvat zahteva uređenja tržišta

Član 6.

Zahtevi koji se odnose na uređenje tržišta poljoprivrednih proizvoda obuhvataju:

- 1) zahteve za stavljanje poljoprivrednih proizvoda na tržište;
- 2) posebne zahteve u pojedinim sektorima;

3) zahteve i pravila koji se odnose na proizvođačke organizacije, udruženja proizvođačkih organizacija i međugranske organizacije;

4) prilagođavanje ponude u sektoru vina;

5) ugovorne odnose u skladu sa ovim zakonom.

a) Zahtevi za stavljanje poljoprivrednih proizvoda na tržište

Tržišni standardi i drugi zahtevi za stavljanje poljoprivrednih proizvoda na tržište

Član 7.

Poljoprivredni proizvodi za koje su propisani tržišni standardi i drugi zahtevi za stavljanje poljoprivrednih proizvoda na tržište stavljaju se na tržište samo ako su u skladu sa propisanim tržišnim standardima i drugim zahtevima za stavljanje poljoprivrednih proizvoda na tržište i ako ispunjavaju uslove propisane zakonom kojim se uređuje bezbednost hrane.

Tržišni standardi propisuju se za sektore iz člana 3. stav 1. tač. 5) – 7), tačka 9), tač. 15) i 16) i tačka 18) ovog zakona.

Tržišni standardi iz stava 2. ovog člana propisuju se prema vrsti poljoprivrednih proizvoda i njihovim karakteristikama, na osnovu sledećih kriterijuma:

- 1) klasifikacije, odnosno kategorizacije;
- 2) vrste, biljne sorte, rase životinja, komercijalnog tipa, odnosno komercijalne vrste;
- 3) izgleda, konzistentnosti, svojstva proizvoda i procenta učešća vode;
- 4) posebnih sastojaka koji se upotrebljavaju u proizvodnji;
- 5) načina gajenja i metoda proizvodnje;
- 6) učestalosti sakupljanja, isporuke, čuvanja, obrade, načina i temperature konzervisanja;
- 7) skladištenja i prevoza;
- 8) mesta proizvodnje, odnosno porekla, osim za živinsko meso;
- 9) ograničenja vezanih za upotrebu određenih sastojaka i postupaka;
- 10) uslova odlaganja, čuvanja, prometa i korišćenja proizvoda;
- 11) dodatnih zahteva za označavanje.

Izuzetno od stava 1. ovoga člana, poljoprivredni proizvodi koji se stavljaju na tržište ne moraju da budu usklađeni sa tržišnim standardima u sledećim sektorima:

- 1) u sektoru hmelja pod uslovom da:
 - (1) je hmelj ubran na zemljištu koje je u vlasništvu pivare i koristi se u prirodnom ili prerađenom stanju;
 - (2) su proizvodi dobijeni od hmelja prerađeni u ime i za račun pivare pod uslovom da ih pivara koristi u svojoj proizvodnji;
 - (3) su hmelj i proizvodi dobijeni od hmelja pakovani u mala pakovanja za sopstvene potrebe fizičkih lica;
 - (4) su proizvodi dobijeni od izomerizovanih proizvoda od hmelja;
- 2) u sektoru voća i povrća pod uslovom da:

- (1) su označeni rečima: „namenjeni za preradu” ili „za ishranu životinja” ili drugu neprehrambenu upotrebu;
 - (2) su očišćeni ili narezani i na taj način pripremljeni za jelo ili spremni za kuvanje;
 - (3) se stavljaju na tržište kao jestive klice razvrstane kao voće i povrće;
 - (4) ih proizvođač prodaje ili isporučuje u objekte za pripremu i pakovanje ili u objekte za skladištenje ili otprema sa svog poljoprivrednog gazdinstva u objekte za pripremu i pakovanje;
 - (5) se otpremaju iz objekata za skladištenje u objekte za pripremu i pakovanje;
 - (6) proizvođač direktno prodaje poljoprivredne proizvode krajnjem potrošaču na poljoprivrednom gazdinstvu ili na pijaci;
 - (7) poljoprivredne proizvode na tržište stavlja preduzetnik koji obavlja trgovinu na malo;
 - (8) su razvrstani u samonikle pečurke, kapar, gorki badem u ljusci, badem bez ljuske, lešnik bez ljuske, obični orah bez ljuske, pistače, jezgra borove šišarke (pinije), makadamski orah, hikorori orah, sušene banane, sušene agrume, mešavine tropskog jezgrastog voća, mešavine ostalog jezgrastog voća i šafran u skladu sa propisom kojim se uređuje carinska tarifa;
- 3) u sektoru jaja pod uslovom da ih proizvođač direktno prodaje krajnjem potrošaču na poljoprivrednom gazdinstvu ili na pijaci.

Drugi zahtevi za stavljanje poljoprivrednih proizvoda na tržište obuhvataju upotrebu:

1) propisanih definicija, oznaka i prodajnih naziva za poljoprivredne proizvode koji se stavljaju na tržište u sektorima iz člana 3. stav 1. tač. 11) i 12), tač. 15) i 16) i tačka 18) ovog zakona;

2) neobavezne rezervisane napomene koje se koriste radi informisanja potrošača o posebnim prepoznatljivim karakteristikama poljoprivrednih proizvoda iz sektora iz člana 3. stav 1. tač. 15) i 16) i tačka 18) ovog zakona.

Osim zahteva iz stava 5. ovog člana, poljoprivredni proizvodi moraju da budu deklarirani u skladu sa propisom kojim se uređuje deklarisanje, označavanje i reklamiranje hrane.

Poljoprivredni proizvodi iz stava 2. ovog člana, pri uvozu, odnosno izvozu, moraju da ispunjavaju tržišne standarde propisane ovim zakonom ili tržišne standarde koje je Republika Srbija priznala kao ekvivalentne, odnosno tržišne standarde države izvoza, odnosno moraju da budu u skladu sa uslovima posebnog međunarodnog sporazuma koji se na njih primenjuje u Republici Srbiji.

Ministar bliže propisuje tržišne standarde iz stava 2. ovog člana, kao i druge zahteve za stavljanje na tržište poljoprivrednih proizvoda.

Klasiranje trupova

Član 8.

Poljoprivredni proizvodi iz člana 3. stav 1. tačka 11) i tačka 13) ovog zakona koji se stavljaju na tržište iz objekta za klanje moraju biti trupovi, polutke i četvrti kod kojih je obavljeno klasiranje, kategorizacija i označavanje (u daljem tekstu: klasiranje).

Izuzetno od stava 1. ovog člana, trupovi, polutke i četvrti koji se stavljaju na tržište ne moraju biti klasirani ako:

- 1) potiču od životinja iz sopstvene proizvodnje vlasnika objekta za klanje za koje nije zaključen ugovor o kupoprodaji;
- 2) potiču iz objekta za klanje koji ne ispunjava uslove za obavljanje klasiranja u skladu sa ovim zakonom i podzakonskim aktima donetim na osnovu ovog zakona;
- 3) svinjski trupovi potiču od autohtonih rasa domaćih životinja.

Klasiranje se obavlja u objektu za klanje pod uslovom da:

- 1) je objekat odobren u skladu sa zakonom kojim se uređuje veterinarstvo;
- 2) objekat ima odgovarajuću opremu za klasiranje;
- 3) u objektu radi najmanje jedno zaposleno lice odgovarajuće stručne spreme koje je prošlo obuku za obavljanje klasiranja (u daljem tekstu: klasifikator).

Odgovorno lice u objektu iz stava 3. ovog člana dužno je da evidentira podatke o broju grla na kojima je izvršeno klasiranje, kao i podatke o klasama i cenama.

Podaci o broju grla na kojima je izvršeno klasiranje, kao i podaci o klasama i cenama dostavljaju se Ministarstvu i kontrolnom telu iz člana 9. ovog zakona.

Ministar bliže propisuje minimalan broj zaklanih grla u objektu za klanje za obavljanje klasiranja, način obavljanja klasiranja, odgovarajuću opremu za obavljanje klasiranja i uslove za klasifikatora, kao i način prikupljanja podataka o broju grla na kojima je izvršeno klasiranje, o klasama i o cenama, rokove dostavljanja tih podataka i obrazac za dostavljanje podataka o broju grla na kojima je izvršeno klasiranje, kao i o klasama i o cenama.

Ministar bliže propisuje klase i kategorije poljoprivrednih proizvoda iz sektora iz člana 3. stav 1. tačka 11) i tačka 13) ovog zakona i način njihovog označavanja, kao i izgled oznaka kojima se označavaju trupovi, polutke i četvrti.

Kontrola i kontrolno telo

Član 9.

Poljoprivredni proizvodi iz sektora iz člana 3. stav 1. tačka 6) ovog zakona podležu obaveznoj kontroli usklađenosti sa tržišnim standardima koju vrši Ministarstvo.

Kontrola usklađenosti iz stava 1. ovog člana je postupak provere usklađenosti poljoprivrednih proizvoda sa tržišnim standardima, koji uključuje izdavanje sertifikata kojim se usklađenost potvrđuje.

Poljoprivredni proizvodi iz sektora iz člana 3. stav 1. tačka 11) i tačka 13) ovog zakona podležu obaveznoj kontroli postupka klasiranja koju vrši Ministarstvo.

Kontrola postupka klasiranja iz stava 3. ovog člana je postupak provere klasiranja poljoprivrednih proizvoda, koji uključuje izdavanje potvrde kojom se potvrđuje ispravnost klasiranja.

Za obavljanje poslova iz stava 2. i stava 4. ovog člana ministar može da ovlasti pravno lice koje je registrovano u Agenciji za privredne registre, odnosno koje je upisano u drugi odgovarajući registar u skladu sa posebnim propisom, za obavljanje poslova tehničkog ispitivanja i analize i koje ispunjava uslove u pogledu opreme i stručnog kadra (u daljem tekstu: kontrolno telo).

Ministar na zahtev kontrolnog tela rešenjem utvrđuje ispunjenost uslova iz stava 5. ovog člana i ovlašćuje kontrolno telo za obavljanje poslova u skladu sa ovim zakonom.

Ministarstvo objavljuje spisak ovlašćenih kontrolnih tela na svojoj internet stranici.

Ministar rešenjem odlučuje o prestanku ovlašćenja iz stava 6. ovog člana:

- 1) ako kontrolno telo prestane da ispunjava uslove u skladu sa ovim zakonom;
- 2) ako se utvrde nepravilnosti u radu kontrolnog tela;
- 3) ako kontrolno telo ne obavlja poslove u skladu sa datim ovlašćenjem;
- 4) na zahtev kontrolnog tela.

Rešenje iz stava 6. i stava 8. ovog člana je konačno i protiv njega se može pokrenuti upravni spor.

Vlada utvrđuje visinu naknade za poslove koje obavlja kontrolno telo.

Ministar bliže propisuje uslove za kontrolno telo u pogledu opreme i stručnog kadra.

Način obavljanja kontrole usklađenosti, odnosno klasiranja

Član 10.

Kontrola usklađenosti poljoprivrednih proizvoda sa propisanim tržišnim standardima vrši se na osnovu zahteva trgovca voćem i povrćem koji se podnosi Ministarstvu ili kontrolnom telu.

Ministarstvo ili kontrolno telo proverava usklađenost poljoprivrednih proizvoda u sektoru voća i povrća sa propisanim tržišnim standardima i izdaje sertifikat o usklađenosti svežeg voća i povrća sa tržišnim standardima (u daljem tekstu: sertifikat), koji prati poljoprivredni proizvod u sektoru voća i povrća prilikom stavljanja na tržište.

Kontrola postupka klasiranja vrši se na osnovu zahteva pravnog lica, odnosno preduzetnika koji ima odobren objekat za klanje u skladu sa zakonom kojim se uređuje veterinarstvo, koji se podnosi Ministarstvu ili kontrolnom telu.

Ministarstvo ili kontrolno telo kontroliše postupak klasiranja, potvrđuje ispravnost izvršenog klasiranja izdavanjem potvrde i o tome sačinjava izveštaj.

Ministarstvo, odnosno kontrolno telo evidentira sledeće podatke:

- 1) za tržišni standard, i to o:
 - (1) sprovedenim kontrolama usklađenosti sa tržišnim standardima;
 - (2) izdatim sertifikatima;
- 2) za klasiranje, i to o:
 - (1) sprovedenim kontrolama postupka klasiranja;
 - (2) izdatim potvdama kojima se potvrđuje ispravnost klasiranja.

Kontrolno telo dužno je da podatke iz stava 5. tačka 1) ovog člana upisuje u evidencioni list, koji čuva najmanje pet godina od dana sprovedene kontrole usklađenosti sa tržišnim standardima.

Kontrolno telo dužno je da Ministarstvu dostavi kvartalni zbirni izveštaj o podacima iz stava 5. tačka 2) ovog člana.

Ministar bliže propisuje način sprovođenja kontrole usklađenosti sa propisanim tržišnim standardima, odnosno kontrole postupka klasiranja i rokove za sprovođenje kontrole, obrazac sertifikata o usklađenosti svežeg voća i povrća sa tržišnim standardima, obrazac evidencionog lista o obavljenim kontrolama usklađenosti sa tržišnim standardima i obrazac zbirnog izveštaja o sprovedenim kontrolama postupka klasiranja i izdatim potvrdama kojima se potvrđuje ispravnost klasiranja.

b) Posebni zahtevi u pojedinim sektorima

Posebni zahtevi u sektoru voća i povrća

Član 11.

Trgovac voćem i povrćem koji stavlja na tržište sveže voće i povrće mora biti upisan u Registar trgovaca.

Registar trgovaca uspostavlja i vodi Ministarstvo.

Na zahtev trgovca voćem i povrćem, ministar donosi rešenje o upisu u Registar trgovaca, pod uslovom da je trgovac voćem i povrćem registrovan u Agenciji za privredne registre.

Registar trgovaca naročito sadrži sledeće podatke:

1) opšte podatke o trgovcu voćem i povrćem (poslovno ime, sedište, adresa, matični broj, poreski identifikacioni broj) sa napomenom ukoliko je trgovac voćem i povrćem ovlašćen u skladu sa ovim zakonom da sprovodi kontrolu usklađenosti sa propisanim tržišnim standardima i izdaje sertifikat za voće i povrće koje stavlja na tržište;

2) podatke o odgovornom licu (ime i prezime, kontakt podaci);

3) podatke o delatnosti;

4) mesto u lancu trgovine (trgovina na veliko ili malo);

5) tržišnu vrednost proizvodnje svežeg voća, odnosno povrća;

6) podatke o izvršenom inspeksijskom nadzoru;

7) podatke o izrečenim merama ograničenja ili zabrane prometa, odnosno utvrđenim prekršajima u skladu sa ovim zakonom;

8) podatke o izdatim sertifikatima.

Podaci iz stava 4. tač. 1) – 4) ovog člana su javni.

Registar trgovaca vodi se u elektronskoj formi i može se povezivati sa drugim bazama i registrima Ministarstva i drugih nadležnih organa.

Ministar rešenjem briše trgovca voćem i povrćem iz Registra trgovaca ako:

1) trgovac voćem i povrćem podnese zahtev za brisanje iz Registra trgovaca;

2) se utvrdi da trgovac voćem i povrćem ne ispunjava uslov za upis u Registar trgovaca;

3) se utvrdi da trgovac voćem i povrćem postupa suprotno odredbama ovog zakona i propisa donetih na osnovu ovog zakona.

Trgovac voćem i povrćem dužan je da svaku promenu podataka iz stava 4. tač. 1) – 4) ovog člana prijavi Ministarstvu u roku od 30 dana od dana nastale promene.

Rešenje iz stava 3. i stava 7. ovog člana je konačno i protiv njega se može pokrenuti upravni spor.

Ministar bliže propisuje sadržinu i način vođenja Registra trgovaca, kao i obrazac zahteva za upis u Registar trgovaca.

Ovlašćeni trgovac voćem i povrćem

Član 12.

Na zahtev trgovca voćem i povrćem, ministar rešenjem može da ovlasti trgovca voćem i povrćem da sprovodi kontrolu usklađenosti sa propisanim tržišnim standardima i izdaje sertifikat za voće i povrće koje taj trgovac voćem i povrćem stavlja na tržište.

Ovlašćenje iz stava 1. ovog člana izdaje se trgovcu voćem i povrćem pod uslovom da:

- 1) je upisan u Registar trgovaca;
- 2) ima najmanje jedno lice zaposleno na neodređeno vreme za kontrolu usklađenosti voća i povrća sa propisanim tržišnim standardima koje je prošlo obuku za kontrolu usklađenosti;
- 3) ima odgovarajuću opremu za vršenje kontrole usklađenosti voća i povrća sa propisanim tržišnim standardima;
- 4) je posle tri godine inspekcijskog nadzora svrstan u neznatan stepen rizika, u skladu sa propisima kojima se uređuje inspekcijski nadzor.

Podatke o sprovedenim kontrolama usklađenosti iz stava 1. ovog člana ovlašćeni trgovac voćem i povrćem dužan je da upisuje u evidencioni list iz člana 10. ovog zakona, koji čuva najmanje pet godina od dana sprovedene kontrole usklađenosti sa tržišnim standardima.

Rešenje iz stava 1. ovog člana je konačno i protiv njega se može pokrenuti upravni spor.

Ministar bliže propisuje uslove pod kojima se trgovac voćem i povrćem ovlašćuje za sprovođenje kontrole usklađenosti voća i povrća sa propisanim tržišnim standardima i izdavanje sertifikata za voće i povrće koje stavlja na tržište, kao i obrazac zahteva za ovlašćenje trgovca voćem i povrćem.

Posebni zahtevi u sektoru hmelja

Član 13.

U sektoru hmelja poljoprivredni proizvodi koji se stave na tržište moraju da imaju sertifikat za hmelj.

Sertifikat iz stava 1. ovog člana izdaje Institut za ratarstvo i povrtarstvo, Novi Sad.

Poljoprivredni proizvođač koji stavlja na tržište hmelj podnosi Institutu za ratarstvo i povrtarstvo, Novi Sad zahtev za izdavanje sertifikata iz stava 1. ovog člana.

Ministar bliže propisuje način izdavanja i obrazac sertifikata za hmelj.

Posebni zahtevi u sektorima šećera, mleka i mlečnih proizvoda i davana

Član 14.

Pravno lice koje obavlja delatnost proizvodnje u sektoru šećera dužno je da Ministarstvu dostavlja podatke o ostvorenoj i ugovorenoj proizvodnji šećerne repe,

podatke o proizvodnji, prodaji i zalihama šećera, izoglukoze i drugih proizvoda iz sektora šećera, kao i podatke o cenama šećerne repe i šećera.

Prvi otkupljivač sirovog mleka dužan je da Ministarstvu dostavi podatke o količini ukupno otkupljenog sirovog mleka.

Pravno lice, odnosno preduzetnik koji obavlja delatnost proizvodnje, obrade odnosno prerade u sektoru duvana dužan je da Ministarstvu dostavlja podatke o cenama po tipu duvana.

Ministar bliže propisuje način i rokove za dostavljanje podataka iz st. 1 – 3. ovog člana, obrazac o tržišnim podacima u sektoru šećera, obrazac o količini otkupljenog sirovog mleka i obrazac o cenama po tipu duvana.

Posebni zahtevi u sektoru vina

Član 15.

Proizvodnja, uređenje tržišta, definicije proizvoda, politika kvaliteta, oznake i prodajni nazivi za poljoprivredne proizvode iz sektora vina koji se stavljaju na tržište uređeni su propisima kojima se uređuje vino i ovim zakonom.

v) Zahtevi i pravila koji se odnose na proizvođačke organizacije, udruženja proizvođačkih organizacija i međugranske organizacije

Proizvođačke organizacije

Član 16.

Proizvođačke organizacije mogu osnivati poljoprivredni proizvođači u sektorima iz člana 3. stav 1. ovog zakona.

Na zahtev proizvođačkih organizacija iz stava 1. ovog člana, ministar donosi rešenje o priznavanju proizvođačke organizacije, ako su ispunjeni uslovi iz člana 17. ovog zakona.

Ministarstvo vodi evidenciju o priznatim proizvođačkim organizacijama, koja naročito sadrži sledeće podatke, i to: naziv, sedište, kontakt telefon, broj rešenja o priznavanju, sektor u kojem se osniva.

Ministar ukida rešenje o priznavanju proizvođačke organizacije iz stava 2. ovog člana ako proizvođačka organizacija prestane da ispunjava uslove u skladu sa ovim zakonom, odnosno ako se utvrdi nepravilnost u radu priznate proizvođačke organizacije.

Rešenje iz stava 2. i stava 4. ovog člana je konačno i protiv njega se može pokrenuti upravni spor.

Ministar propisuje način vođenja i obrazac evidencije o priznatim proizvođačkim organizacijama.

Uslovi za priznavanje proizvođačke organizacije

Član 17.

Uslovi za priznavanje proizvođačke organizacije su:

- 1) da je pravno lice osnovano od strane poljoprivrednih proizvođača u sektorima iz člana 3. stav 1. ovog zakona;
- 2) da je registrovana u Agenciji za privredne registre;
- 3) da ima odgovarajući broj članova;
- 4) da ostvaruje minimalni obim ili minimalnu vrednost proizvodnje namenjene tržištu;

- 5) da ima statut;
- 6) da za svoje članove obavlja najmanje jednu od sledećih aktivnosti za poljoprivredne proizvode iz člana 3. stav 1. ovog zakona, i to:
 - (1) preradu;
 - (2) distribuciju, odnosno prevoz, uključujući daljinsku trgovinu;
 - (3) pakovanje, označavanje ili promociju;
 - (4) organizaciju kontrole kvaliteta;
 - (5) korišćenje opreme, odnosno skladišnih prostora;
 - (6) upravljanje otpadom direktno povezanim sa proizvodnjom;
 - (7) nabavku potrebnih inputa;
 - (8) sve ostale aktivnosti povezane sa uslugama kojima se ostvaruje jedan od ciljeva navedenih u tački 7) ovog stava;
- 7) da se osniva radi ostvarivanja najmanje jednog od sledećih ciljeva:
 - (1) planiranje proizvodnje u skladu sa potrebama potražnje na tržištu i njeno prilagođavanje potražnji, posebno u pogledu kvaliteta i količine proizvoda;
 - (2) koncentrisanje ponude i stavljanje na tržište proizvoda članova organizacije, bez posrednika;
 - (3) racionalizacija troškova proizvodnje i povraćaja ulaganja u skladu sa standardima zaštite životne sredine i standardima dobrobiti životinja, kao i stabilizacija proizvođačkih cena;
 - (4) sprovođenje istraživanja i pokretanje inicijativa o održivim metodama proizvodnje, inovativnim praksama, konkurentnosti i praćenju tržišta;
 - (5) promovisanje i pružanje tehničke pomoći za primenu uzgojnih praksi i proizvodnih tehnika, radi zaštite životne sredine, kao i praksi i tehnika koje poštuju dobrobit životinja;
 - (6) podsticanje i pružanje tehničke pomoći za primenu proizvodnih standarda, poboljšanje kvaliteta proizvoda i razvoj proizvoda sa oznakama geografskog porekla, kao i proizvoda sa oznakom kvaliteta;
 - (7) upravljanje sporednim proizvodima i otpadom, kako bi se zaštitio kvalitet vode, zemljišta i prirodnog okruženja i sačuvao ili podstakao biodiverzitet;
 - (8) doprinos održivom korišćenju prirodnih resursa i ublažavanju štetnih dejstava klimatskih promena;
 - (9) razvoj inicijativa u oblasti promocije i stavljanja na tržište;
 - (10) pružanje tehničke pomoći za korišćenje terminskih tržišta i sistema osiguranja.

Proizvođačka organizacija u sektoru voća i povrća i sektoru mleka i mlečnih proizvoda mora imati najmanje jedan od tri cilja iz stava 1. tačka 7) podtač. 1) – 3) ovog člana.

Član proizvođačke organizacije u sektoru voća i povrća može najviše 25% od svoje celokupne proizvodnje voća i povrća staviti na tržište direktno, a ne preko proizvođačke organizacije.

Ministar bliže propisuje uslove za priznavanje i način priznavanja proizvođačke organizacije, kao i obrazac zahteva za priznavanje proizvođačke organizacije.

Pravila finansijske podrške za osnivanje i početak rada proizvođačke organizacije

Član 18.

Priznata proizvođačka organizacija može da ostvari pravo na finansijsku podršku za osnivanje i prvih pet godina rada, ako ima odobren poslovni plan.

Odobranje poslovnog plana i utvrđivanje prava na finansijsku podršku iz stava 1. ovog člana sprovodi Ministarstvo – Uprava za agrarna plaćanja (u daljem tekstu: Uprava), na osnovu zahteva za finansijsku podršku koji podnosi priznata proizvođačka organizacija.

Finansijska podrška iz stava 1. ovog člana isplaćuje se godišnje, u paušalnom iznosu, za prvih pet godina rada, uz postepeno godišnje smanjivanje finansijskih sredstava.

Finansijska podrška iz stava 1. ovog člana isplaćuje se kao naknada dela troškova sa liste troškova koji se nadoknađuju u određenom procentu za svaku godinu, i to:

- 1) za prve dve godine rada 100% troškova;
- 2) u trećoj godini rada 90% troškova;
- 3) u četvrtoj godini rada 85% troškova;
- 4) u petoj godini rada 80% troškova.

Ministar bliže propisuje način podnošenja zahteva i dokumentaciju koja se dostavlja uz zahtev za finansijsku podršku, listu troškova koji se nadoknađuju, maksimalni iznos finansijske podrške po godinama i za ukupan petogodišnji period, kao i obrazac zahteva za finansijsku podršku i obrazac poslovnog plana.

Obaveze proizvođačkih organizacija

Član 19.

Proizvođačka organizacija koja ostvaruje pravo na finansijsku podršku dužna je da:

- 1) daje tačne podatke i dokumentaciju za ostvarivanje prava na finansijsku podršku;
- 2) sprovodi odobreni poslovni plan;
- 3) namenski koristi finansijsku podršku;
- 4) vrati isplaćena novčana sredstva ako su nenamenski korišćena, odnosno ako su isplaćena na osnovu netačnih podataka;
- 5) vrati isplaćena novčana sredstva ako su neosnovano isplaćena usled administrativne greške;
- 6) čuva dokumentaciju na osnovu koje je ostvarila pravo na finansijsku podršku najmanje pet godina od dana isplate novčanih sredstava.

Proizvođačka organizacija dužna je da vrati isplaćenu finansijsku podršku, uvećanu za iznos zatezne kamate u skladu sa zakonom, u roku od 30 dana od dana pravosnažnosti rešenja kojim se utvrđuje obaveza da se izvrši povraćaj finansijske podrške, ako se ne pridržava obaveza iz stava 1. tač. 1) – 4) ovog člana.

Udruženje proizvođačkih organizacija i međugranska organizacija

Član 20.

Ministar rešenjem priznaje udruženje proizvođačkih organizacija koje je osnovano na inicijativu najmanje dve priznate proizvođačke organizacije u istom sektoru iz člana 3. stava 1. ovog zakona.

Udruženje proizvođačkih organizacija iz stava 1. ovog člana može da sprovodi bilo koji cilj iz člana 17. stav 1. tačka 7) ovog zakona, kao i da obavlja sve aktivnosti priznate proizvođačke organizacije.

Ministar rešenjem priznaje međugransku organizaciju koja je osnovana na inicijativu priznate proizvođačke organizacije ili udruženja proizvođačkih organizacija u sektoru iz člana 3. stava 1. ovog zakona i najmanje jednog pravnog lica, odnosno preduzetnika koji obavlja poslove prerade, trgovine, odnosno distribucije.

Ministarstvo vodi evidenciju o priznatim udruženjima proizvođačkih organizacija i međugranskim organizacijama, koja naročito sadrži sledeće podatke: naziv, sedište, kontakt telefon, broj rešenja o priznavanju, sektor u kojem se osniva.

Rešenje iz stava 1. i stava 3. ovog člana je konačno i protiv njega se može pokrenuti upravni spor.

Ministar bliže propisuje način priznavanja udruženja proizvođačkih organizacija i međugranskih organizacija, dokumentaciju koja se dostavlja za priznavanje, kao i obrazac zahteva za priznavanje.

Ministar bliže propisuje način vođenja evidencije, kao i obrazac evidencije o priznatim udruženjima proizvođačkih organizacija i priznatim međugranskim organizacijama.

Prilagođavanje ponude zahtevima tržišta

Član 21.

Radi podsticanja aktivnosti organizacija iz člana 16. i člana 20. ovog zakona, koje se odnose na prilagođavanje ponude zahtevima tržišta, osim aktivnosti koja se odnosi na povlačenje poljoprivrednih proizvoda sa tržišta, Ministarstvo sprovodi aktivnosti s ciljem:

- 1) poboljšanja kvaliteta poljoprivrednog proizvoda;
- 2) promovisanja organizacije proizvodnje, prerade i marketinga;
- 3) praćenja kretanja tržišnih cena;
- 4) izrade kratkoročnih i dugoročnih prognoza proizvodnje.

g) Prilagođavanje ponude u sektoru vina

Član 22.

Radi stabilizacije tržišta i sprečavanja tržišnih poremećaja u sektoru vina, ministar određuje mere kako bi se prilagodila ponuda u sektoru vina.

Mere iz stava 1. ovog člana ne smeju:

- 1) se odnositi na transakcije posle prvog stavljanja na tržište određenog proizvoda iz sektora vina;
- 2) dozvoliti dogovor o cenama, uključujući slučajeve kada su cene postavljene kao smernice ili preporuke;
- 3) sprečiti dostupnost roda koji bi inače bio dostupan.

d) Ugovorni odnosi

Član 23.

Pre isporuke poljoprivrednog proizvoda poljoprivrednog proizvođača prerađivaču ili otkupljivaču, poljoprivredni proizvođač i prerađivač ili otkupljivač moraju zaključiti ugovor u pisanoj formi.

U slučaju iz stava 1. ovog člana, prvi prerađivač ili otkupljivač mora da ponudi predlog ugovora u pisanoj formi za isporuku proizvoda od strane poljoprivrednog proizvođača.

Priznata proizvođačka organizacija može da pregovara u ime svojih članova o ugovorima kojima se uređuje isporuka poljoprivrednog proizvoda od poljoprivrednog proizvođača prerađivaču ili otkupljivaču.

Vlada utvrđuje poljoprivredne proizvode iz sektora iz člana 3. stav 1. ovog zakona za koje je obavezno zaključenje ugovora između poljoprivrednog proizvođača i prerađivača ili otkupljivača.

Ministar bliže propisuje osnovne elemente ugovora između poljoprivrednog proizvođača i prerađivača ili otkupljivača za poljoprivredne proizvode propisane aktom Vlade iz stava 4. ovog člana.

2. Mere uređenja tržišta

Obuhvat mera uređenja tržišta

Član 24.

Mere uređenja tržišta obuhvataju:

- 1) intervencije na tržištu, i to:
 - (1) javnu intervenciju;
 - (2) podršku privatnom skladištenju;
 - (3) posebne interventne mere;
- 2) posebnu podršku za poljoprivredne proizvode koja se odnosi na:
 - (1) mere podrške poboljšanja prehrambenih navika dece i omladine;
 - (2) operativne programe u sektoru voća i povrća.

a) Intervencije na tržištu

Javna intervencija

Član 25.

Javna intervencija obuhvata otkup, skladištenje, odnosno način raspolaganja otkupljenim poljoprivrednim proizvodima i sprovodi se tokom tržišne godine za sledeće poljoprivredne proizvode, i to:

- 1) u sektoru žitarica – običnu pšenicu, tvrdu (durum) pšenicu, ječam i kukuruz, u periodu od 1. novembra tekuće godine do 31. maja naredne godine;
- 2) u sektoru goveđeg i telećeg mesa – sveže ili rashlađeno meso, i to: trupovi i polutke, kompenzirane četvrti, prednje četvrti (nerazdvojene ili razdvojene) i zadnje četvrti (nerazdvojene ili razdvojene), tokom cele kalendarske godine;
- 3) u sektoru mleka i mlečnih proizvoda – maslac proizveden od pasterizovane pavlake dobijene direktno od kravljeg mleka, sa minimalnim sadržajem masnoće od 82% i sa maksimalnim sadržajem vode od 16% i obrano mleko u prahu dobijeno od kravljeg mleka postupkom raspršivanja, koje sadrži najmanje 34%

belančevina u bezmasnom suvom ostatku, u periodu od 1. marta do 30. septembra tekuće godine.

Postupak javne intervencije sprovodi se kada je tržišna cena poljoprivrednih proizvoda u sektorima iz stava 1. ovog člana niža od referentne cene.

Kriterijume za određivanje referentne cene i referentnu cenu utvrđuje Vlada.

U okviru javne intervencije iz stava 1. ovog člana otkupljuju se poljoprivredni proizvodi poreklom iz Republike Srbije, koji ispunjavaju uslove u pogledu kvaliteta i klasiranja.

Otkup poljoprivrednih proizvoda kao mera javne intervencije iz stava 1. ovog člana sprovodi se po utvrđenoj interventnoj ceni koja ne sme biti viša od referentne cene.

Vlada uređuje uslove pod kojim se sprovodi javna intervencija u pogledu vrste, količine i kvaliteta i klasiranja poljoprivrednog proizvoda, kao i u pogledu korisnika mera uređenja tržišta u zavisnosti od sektora, način sprovođenja javne intervencije i potrebnu dokumentaciju, način formiranja i utvrđivanja interventne cene, period sprovođenja javne intervencije, način skladištenja otkupljenih poljoprivrednih proizvoda i osnovne elemente upravnog ugovora o otkupu u okviru javne intervencije, kao i finansijska sredstva potrebna za sprovođenje javne intervencije.

Postupak prodaje poljoprivrednih proizvoda koji su bili predmet javne intervencije mora da se obavlja na način kojim se sprečava poremećaj na tržištu i kojim se obezbeđuje jednak pristup poljoprivrednim proizvodima i jednako postupanje prema kupcima.

Prodaja poljoprivrednih proizvoda koji su bili predmet javne intervencije sprovodi se po ceni utvrđenoj aktom Vlade iz stava 9. ovog člana ili prikupljanjem ponuda.

Vlada uređuje uslove u pogledu vrste, količine, prodaje i perioda prodaje poljoprivrednih proizvoda, kao i način prodaje poljoprivrednih proizvoda koji su bili predmet javne intervencije i osnovne elemente upravnog ugovora o prodaji u okviru javne intervencije.

Skladište za potrebe čuvanja poljoprivrednih proizvoda koji su predmet javne intervencije treba da ispunjava uslove u pogledu objekta i tehničke opremljenosti.

Ministar bliže propisuje uslove za skladište u pogledu objekta i tehničke opremljenosti za potrebe čuvanja poljoprivrednih proizvoda koji su predmet javne intervencije.

Uprava sa korisnikom mera uređenja tržišta zaključuje upravni ugovor o otkupu, odnosno prodaji poljoprivrednih proizvoda u okviru javne intervencije.

Podrška privatnom skladištenju

Član 26.

Podrška privatnom skladištenju sprovodi se kada je tržišna cena poljoprivrednog proizvoda niža od referentne cene, kao naknada dela troškova skladištenja.

Podrška privatnom skladištenju odobrava se za sledeće poljoprivredne proizvode:

- 1) u sektoru šećera – beli rafinisani šećer;
- 2) u sektoru goveđeg i telećeg mesa – sveže ili rashlađeno meso goveda;
- 3) u sektoru svinjskog mesa – sveže ili rashlađeno svinjsko meso;

4) u sektoru ovčijeg i kozijeg mesa – sveže ili rashlađeno ovčije i kozije meso;

5) u sektoru mleka i mlečnih proizvoda – maslac proizveden od pavlake dobijene direktno od kravljeg mleka i obrano mleko u prahu dobijeno od kravljeg mleka.

Podrška privatnom skladištenju odobrava se za poljoprivredne proizvode poreklom iz Republike Srbije, koji ispunjavaju uslove u pogledu kvaliteta i klasiranja.

Vlada uređuje uslove pod kojima se sprovodi podrška privatnom skladištenju u pogledu vrste, količine i kvaliteta i klasiranja poljoprivrednog proizvoda, kao i u pogledu korisnika mera uređenja tržišta u zavisnosti od sektora, način sprovođenja podrške privatnom skladištenju i potrebnu dokumentaciju, način utvrđivanja visine sredstava za podršku privatnom skladištenju, period privatnog skladištenja i osnovne elemente upravnog ugovora o privatnom skladištenju, kao i finansijska sredstva potrebna za sprovođenje podrške privatnom skladištenju.

Skladište za potrebe čuvanja poljoprivrednih proizvoda koji su predmet podrške privatnom skladištenju treba da ispunjava uslove u pogledu objekta i tehničke opremljenosti.

Ministar bliže propisuje uslove za skladišta u pogledu objekta i tehničke opremljenosti za potrebe čuvanja poljoprivrednih proizvoda koji su predmet podrške privatnom skladištenju.

Uprava sa korisnikom mera uređenja tržišta zaključuje upravni ugovor o privatnom skladištenju poljoprivrednih proizvoda koji su predmet podrške privatnom skladištenju.

Obaveza klasiranja u postupku javne intervencije i podrške privatnom skladištenju

Član 27.

Goveđe meso koje je predmet javne intervencije, odnosno goveđe i svinjsko meso koje je predmet podrške privatnom skladištenju, mora biti od trupova, polutki i četvrti kod kojih je obavljeno klasiranje.

Goveđe meso koje je predmet javne intervencije ili podrške privatnom skladištenju mora biti dobijeno od životinja starijih od osam meseci.

Svinjsko meso koje je predmet podrške privatnom skladištenju mora biti dobijeno od životinja koje nisu korišćene u priplodu.

Posebne interventne mere

Član 28.

Posebne interventne mere sprovode se u sektoru goveđeg i telećeg mesa, svinjskog mesa, ovčijeg i kozijeg mesa, živinskog mesa, jaja i mleka i mlečnih proizvoda, radi sprečavanja tržišnih poremećaja nastalih usled:

- 1) primene mera za sprečavanje širenja bolesti životinja;
- 2) gubitka poverenja potrošača zbog postojanja opasnosti za javno zdravlje, odnosno zdravlje životinja.

Mere koje se sprovode u slučaju iz stava 1. tačka 1) ovog člana, mogu da se donesu jedino ako su preduzete veterinarsko-sanitarne mere koje su neophodne za suzbijanje bolesti i u trajanju koje je potrebno za ponovnu stabilizaciju tržišta.

U slučaju iz stava 1. tačka 2) ovog člana, posebne interventne mere mogu se doneti i za poljoprivredne proizvode iz drugih sektora navedenih u članu 3. stav 1. ovog zakona.

Vlada uređuje vrste posebnih interventnih mera, vremenski period primene tih mera, način sprovođenja posebnih interventnih mera i potrebnu dokumentaciju, kao i finansijska sredstva za njihovo sprovođenje.

b) Posebna podrška za poljoprivredne proizvode

Mere podrške poboljšanju prehrambenih navika dece i omladine

Član 29.

Radi poboljšanja prehrambenih navika dece i omladine koji pohađaju obrazovno-vaspitne ustanove i podizanja svesti u široj javnosti o značaju zdrave ishrane u razvoju dece i omladine, Vlada donosi:

- 1) program mera podrške poboljšanju prehrambenih navika dece i omladine u sektoru mleka i mlečnih proizvoda;
- 2) program mera podrške poboljšanju prehrambenih navika dece i omladine u sektorima voća i povrća i prerađevina od voća i povrća.

Programi iz stava 1. ovog člana naročito sadrže period za koji se donose, analizu stanja, ciljnu grupu, listu proizvoda koji mogu da budu predmet podrške poboljšanju prehrambenih navika dece i omladine, kriterijume za izbor proizvoda, troškove koji se nadoknađuju u okviru mere, ciljeve i pokazatelje uspešnosti i praćenja tih programa, način vrednovanja, ocenjivanja i izveštavanja o sprovođenju tih programa, kao i potrebna finansijska sredstva za sprovođenje programa i način finansiranja.

Programi iz stava 1. ovog člana objavljuju se u „Službenom glasniku Republike Srbije”.

Poljoprivredni proizvodi koji su predmet podrške poboljšanju prehrambenih navika dece i omladine moraju biti poreklom iz Republike Srbije i moraju da ispunjavaju uslove u pogledu kvaliteta i tržišnog standarda.

Pravo na korišćenje mera podrške poboljšanju prehrambenih navika dece i omladine ima pravno lice, odnosno preduzetnik koji isporučuje proizvode obrazovno-vaspitnim ustanovama.

Ministar, uz saglasnost ministra nadležnog za poslove prosvete, bliže propisuje vrstu obrazovno-vaspitne ustanove u kojoj se mera sprovodi, period sprovođenja mere, jedinicu lokalne samouprave na kojoj se mera sprovodi, uslove ostvarivanja mere podrške, troškove koji se nadoknađuju u okviru mere, način sprovođenja mere i potrebnu dokumentaciju, kao i način finansiranja.

Ministar, uz saglasnost ministra nadležnog za poslove prosvete i ministra nadležnog za poslove zdravlja, bliže propisuje proizvode sa količinom obroka sa liste proizvoda koji mogu da budu predmet podrške poboljšanju prehrambenih navika dece i omladine.

Operativni programi u sektoru voća i povrća

Član 30.

Vlada donosi program za održive operativne programe u sektoru voća i povrća, koji naročito sadrži period za koji se donosi, analizu stanja, ciljeve i pokazatelje uspešnosti i praćenja tog programa, način vrednovanja, ocenjivanja i izveštavanja o sprovođenju operativnih programa, kao i način finansiranja.

Program iz stava 1. ovog člana objavljuje se u „Službenom glasniku Republike Srbije”.

Ministarstvo prati realizaciju programa iz stava 1. ovog člana i predlaže usklađivanje tog programa sa realnim potrebama u sektoru voća i povrća.

Operativni program u sektoru voća i povrća, koji mora da bude usklađen sa programom iz stava 1. ovog člana, donosi priznata proizvođačka organizacija, odnosno priznato udruženje proizvođačkih organizacija iz sektora voća i povrća.

Operativni program iz stava 4. ovog člana donosi se za period od najmanje tri, a najviše pet godina i može da se izmeni na način na koji se donosi.

Operativni program iz stava 4. ovog člana mora da sadrži najmanje dva cilja od ciljeva navedenih u članu 17. stav 1. tačka 7) ovog zakona ili najmanje dva od sledećih ciljeva:

- 1) planiranje proizvodnje, uključujući predviđanje i praćenje proizvodnje i potrošnje;
- 2) poboljšanje kvaliteta proizvoda, u svežem ili prerađenom obliku;
- 3) podizanje komercijalne vrednosti proizvoda;
- 4) promociju proizvoda, u svežem ili prerađenom obliku;
- 5) zaštitu životne sredine, posebno u vezi sa zaštitom voda i metodama proizvodnje koje poštuju životnu sredinu, uključujući organsku proizvodnju;
- 6) sprečavanje kriznih situacija i upravljanje tim situacijama.

Uprava odobrava operativni program iz stava 4. ovog člana i utvrđuje pravo na podršku za sprovođenje tog operativnog programa na osnovu zahteva za odobravanje operativnog programa.

Proizvođačka organizacija podnosi godišnji izveštaj o sprovođenju operativnog programa za prethodnu godinu najkasnije do 15. februara tekuće godine, zajedno sa zahtevom za isplatu.

Ministar bliže propisuje način odobravanja operativnog programa i isplate za sprovođenje operativnog programa, kao i obrazac operativnog programa, obrazac zahteva za odobrenje operativnog programa i obrazac zahteva za isplatu za sprovođenje operativnog programa.

Obaveze korisnika mera uređenja tržišta

Član 31.

Korisnik mera uređenja tržišta dužan je da:

- 1) daje tačne podatke i dokumentaciju za ostvarivanje prava na mere podrške;
- 2) namenski koristi isplaćena novčana sredstva u skladu sa odredbama ovog zakona i propisa donetih na osnovu ovog zakona;
- 3) vrati isplaćena novčana sredstva ako su nenamenski korišćena, odnosno ako su isplaćena na osnovu netačnih podataka;
- 4) vrati novčana sredstva ako su neosnovano isplaćena usled administrativne greške;
- 5) čuva dokumentaciju na osnovu koje je ostvario pravo na mere uređenja tržišta pet godina od dana isplate novčanih sredstava.

Korisnik mera uređenja tržišta dužan je da vrati isplaćena novčana sredstva, uvećana za iznos zatezne kamate u skladu sa zakonom, najkasnije u roku od 30 dana od dana pravnosnažnosti rešenja kojim se utvrđuje obaveza da se izvrši povraćaj novčanih sredstava, ako se ne pridržava obaveza iz stava 1. tač. 1) – 3) ovog člana.

Korisnik mera uređenja tržišta koji nije vratio sredstva u skladu sa st. 1. i 2. ovog člana ne može da ostvari pravo na mere uređenja tržišta propisane ovim zakonom do izmirenja nastalih novčanih obaveza.

3. Sprovođenje pravila i mera uređenja tržišta

Budžetsko planiranje pravila i mera uređenja tržišta

Član 32.

Za sprovođenje pravila uređenja tržišta iz člana 18. ovog zakona i mera uređenja tržišta iz čl. 25. i 26. i čl. 28 – 30. ovog zakona, Vlada za svaku budžetsku godinu utvrđuje obim sredstava, vrste i maksimalne iznose po vrsti mera u skladu sa ovim zakonom i zakonom kojim se uređuje budžet Republike Srbije.

Obim sredstava iz stava 1. ovog člana utvrđuje se u okvirima budžeta Ministarstva.

Sredstva za pravila i mere uređenja tržišta iz člana 18, čl. 25. i 26. i čl. 28 – 30. ovog zakona isplaćuju se do iznosa finansijskih sredstava koji je utvrđen aktom Vlade iz stava 1. ovog člana.

Sprovođenje pravila i mera uređenja tržišta

Član 33.

Prilikom sprovođenja pravila i mera uređenja tržišta poljoprivrednih proizvoda Uprava:

- 1) sprovodi postupak za ostvarivanje prava na podršku iz člana 18, čl. 25. i 26. i čl. 28 – 30. ovog zakona;
- 2) priprema i objavljuje javne pozive;
- 3) prima, evidentira, kontroliše i obrađuje zahteve u skladu sa ovim zakonom;
- 4) sprovodi administrativnu kontrolu i kontrolu na licu mesta;
- 5) donosi upravne akte i zaključuje ugovore kojima se utvrđuju prava i obaveze;
- 6) odobrava i sprovodi plaćanja korisnicima;
- 7) sprovodi postupak za povraćaj sredstava u slučaju neispunjenja obaveza od strane korisnika ili neosnovane isplate sredstava;
- 8) vodi evidenciju korisnika pravila i mera uređenja tržišta, koja naročito sadrži podatke o korisniku (ime i prezime, poslovno ime, adresa prebivališta, odnosno sedišta, jedinstveni matični broj građana, odnosno matični broj), vrstu pravila i mere uređenja tržišta, iznos sredstava;
- 9) pred nadležnim sudovima pokreće postupke u vezi sa svojim upravnim aktima i zaključenim ugovorima za sprovođenje zahteva i mera uređenja tržišta;
- 10) dostavlja izveštaje i analize ministru;
- 11) obavlja druge poslove, u skladu sa ovim zakonom.

Administrativna kontrola iz stava 1. tačka 4) ovog člana obuhvata kontrolu usklađenosti podnetih zahteva sa ovim zakonom i propisima donetim na osnovu ovog zakona.

Na pitanja postupka koja nisu drugačije uređena ovim zakonom primenjuju se odredbe zakona kojim se uređuje opšti upravni postupak.

Ministar bliže propisuje sadržinu i način vođenja evidencije korisnika pravila i mera uređenja tržišta.

Kontrola na licu mesta

Član 34.

Poslove kontrole sprovođenja pravila uređenja tržišta iz člana 18. ovog zakona i mera uređenja tržišta iz čl. 25. i 26. i čl. 28 – 30. ovog zakona, obavlja Uprava preko državnih službenika raspoređenih na poslovima kontrole na licu mesta (u daljem tekstu: kontrolori).

Kontrolor ima službenu legitimaciju u obavljanju poslova kontrole na licu mesta.

U obavljanju poslova kontrole na licu mesta, kontrolor ima pravo i dužnost da:

- 1) vrši uvid u dokumentaciju vezanu za ostvarivanje prava u skladu sa ovim zakonom i propisima donetim na osnovu ovog zakona;
- 2) vrši kontrolni pregled zasada, pčelinjaka, poslovnih i proizvodnih prostora, objekata, uređaja, robe i poslovne dokumentacije;
- 3) fotografiše, odnosno sačini audio-video zapis kontrolnog pregleda iz tačke 2) ovog stava;
- 4) proverava ispunjenost uslova za ostvarivanje prava u skladu sa ovim zakonom i propisima donetim na osnovu ovog zakona;
- 5) preduzme druge mere i radnje u skladu sa ovim zakonom i propisima donetim na osnovu ovog zakona.

U vršenju poslova kontrole na licu mesta, kontrolor je ovlašćen da:

- 1) naloži izvršenje mera i radnji uz određivanje za to potrebnog roka;
- 2) izradi izveštaj o merama i radnjama u vršenju poslova kontrole na licu mesta;
- 3) obavesti druge službe Uprave, ako postoje razlozi za preduzimanje mera iz delokruga rada tih službi;
- 4) privremeno oduzme dokumentaciju i predmete koji u postupku pred Upravom ili sudskom postupku mogu da posluže kao dokaz;
- 5) podnese prijavu nadležnom organu za učinjeno krivično delo ili privredni prestup, odnosno podnese zahtev za pokretanje prekršajnog postupka;
- 6) obavesti drugi organ ako postoje razlozi za preduzimanje mera za koje je taj organ nadležan;
- 7) preduzima druge mere i radnje u skladu sa ovim zakonom i propisima donetim na osnovu ovog zakona.

O izvršenom privremenom oduzimanju dokumentacije i predmeta iz stava 4. tačka 4) ovog člana kontrolor izdaje potvrdu.

Korisnik mera uređenja tržišta kod koga se vrši kontrola dužan je da kontroloru omogući vršenje kontrole i pruži potrebne podatke, kao i da na njegov

zahtev, u određenom roku, dostavi ili pripremi podatke i materijale koji su kontroloru potrebni za vršenje poslova kontrole.

Ministar bliže propisuje način obavljanja kontrole na licu mesta i obrazac službene legitimacije kontrolora.

III. TRGOVINA SA DRUGIM DRŽAVAMA

Uvozne i izvozne dozvole

Član 35.

Radi efikasnog upravljanja tržištem poljoprivrednih proizvoda, ispunjenja međunarodnih obaveza, praćenja spoljnotrgovinskih tokova i tržišnih kretanja, kao i donošenja mera propisanih ovim zakonom i propisima kojima se uređuje spoljnotrgovinsko poslovanje, Ministarstvo izdaje dozvole za uvoz, odnosno izvoz poljoprivrednih proizvoda sa liste proizvoda za koje se izdaju dozvole za uvoz, odnosno izvoz.

Dozvole iz stava 1. ovog člana izdaju se na osnovu podnetog zahteva.

Izdavanje dozvola iz stava 1. ovog člana može se usloviti polaganjem sredstava osiguranja radi garancije da će poljoprivredni proizvod za koji je dozvola izdata biti uvezen, odnosno izvezen za vreme važenja dozvole.

Uprava carina prati i nadzire realizaciju uvoza i izvoza proizvoda po dozvolama izdatim u skladu sa stavom 1. ovog člana i podatke o tome dostavlja Ministarstvu.

Ministarstvo vodi evidenciju o izdatim dozvolama za uvoz, odnosno izvoz, koja naročito sadrži podatke o: broju podnetih zahteva za dozvole, broju izdatih dozvola, iskorišćenim i neiskorišćenim količinama poljoprivrednih proizvoda po zahtevima i izdatim dozvolama.

Vlada utvrđuje listu proizvoda za koje se izdaju dozvole za uvoz, odnosno izvoz, vrstu osiguranja i visinu sredstava osiguranja, način polaganja i vraćanja sredstava osiguranja, obrazac zahteva za izdavanje dozvole za uvoz, obrazac zahteva za izdavanje dozvole za izvoz, obrazac dozvole za uvoz i obrazac dozvole za izvoz.

Tarifne kvote

Član 36.

Tarifne kvote za uvoz poljoprivrednih proizvoda u sektorima iz člana 3. stav 1. ovog zakona raspodeljuju se, u skladu sa propisima kojima se uređuje spoljnotrgovinsko poslovanje, primenom jedne od sledećih metoda:

- 1) prema hronološkom redu datuma prihvatanja deklaracija za stavljanje u slobodan promet (metoda „prvi došao – prvi uslužen”);
- 2) proporcionalno količinama koje su tražene prilikom podnošenja zahteva (metoda „istovremene provere”);
- 3) uzimajući u obzir tradicionalne tokove trgovine (metoda „tradicionalni uvoznici/novi uvoznici”);
- 4) kombinacijom metoda iz tač. 1) – 3) ovog stava ili drugom metodom koja omogućava jednak tretman uvoznika poljoprivrednih proizvoda u okviru tarifne kvote.

Kontrolu i praćenje tarifnih kvota u skladu s metodom iz stava 1. tačka 1) ovog člana obavlja Uprava carina u skladu sa carinskim propisima.

Ministarstvo dodeljuje tarifne kvote iz stava 1. tač. 2) – 4) ovog člana na osnovu podnetog zahteva, a raspodelu tih kvota vrši u skladu s metodom iz stava 1. tač. 2) – 4) ovog člana prema redosledu podnetih zahteva.

Uprava carina prati i kontroliše uvoz u okviru tarifnih kvota i podatke o iskorišćenosti kvote dostavlja Ministarstvu.

Vlada bliže uređuje način i izbor metode za raspodelu tarifne kvote za proizvode iz sektora navedenih u članu 3. stav 1. ovog zakona i propisuje obrazac zahteva za dodelu tarifne kvote, kao i način i rokove izveštavanja o uvozu u okviru tarifnih kvota.

Vanredne interventne mere

Član 37.

Vanredne interventne mere sprovode se radi efikasnog i pravovremenog sprečavanja, odnosno otklanjanja tržišnih poremećaja prouzrokovanih značajnim rastom ili padom cena na unutrašnjem ili inostranim tržištima ili drugim događajima i okolnostima koji dovode ili prete da dovedu do značajnih poremećaja na tržištu.

Merama iz stava 1. ovog člana naročito se mogu izmeniti obim, trajanje, kao i drugi zahtevi i mere uređenja tržišta propisane ovim zakonom ili ukinuti uvozne dažbine u celini ili delimično, za određene količine poljoprivrednih proizvoda ili u određenom vremenskom periodu u meri i roku potrebnom da se reši poremećaj na tržištu, poštujući obaveze koje proizlaze iz međunarodnih sporazuma.

Mere donete u skladu sa stavom 1. ovog člana mogu ostati na snazi u periodu ne dužem od 12 meseci.

Ako su poremećaji na tržištu iz stava 1. ovog člana prisutni nakon isteka perioda iz stava 3. ovog člana, preispituje se doneta mera i produžava se za novi period koji nije duži od 12 meseci ili se donosi druga adekvatna mera u skladu sa zakonom.

Sredstva za sprovođenje vanrednih interventnih mera obezbeđuju se u budžetu Republike Srbije.

Vlada, na predlog Ministarstva ili ministarstva nadležnog za poslove carinskog sistema i carinske politike ili ministarstva nadležnog za poslove unutrašnje, odnosno spoljne trgovine, uređuje vrstu vanrednih interventnih mera i način njihovog sprovođenja, kao i finansijska sredstva za njihovo sprovođenje.

Administrativna kontrola

Član 38.

Administrativna kontrola zahteva iz čl. 35. i 36. ovog zakona obuhvata kontrolu usklađenosti podnetih zahteva sa ovim zakonom i propisima donetim na osnovu ovog zakona, koju obavlja Ministarstvo ili drugi organ nadležan u skladu sa ovim zakonom.

IV. STRUČNO USAVRŠAVANJE I OBUKE

Član 39.

Nadležna inspekcija, kontrolna tela, ovlašćeni trgovac, odnosno klasifikator imaju pravo i obavezu stručnog usavršavanja.

Subjekti iz stava 1. ovog člana usavršavaju se i podležu propisanoj proverbi znanja u okviru programa koje donosi Ministarstvo.

Ministar propisuje programe obuke i stručnog usavršavanja.

V. NADZOR

Inspekcijski nadzor

Član 40.

Inspekcijski nadzor nad primenom odredaba ovog zakona i propisa donetih na osnovu ovog zakona vrši Ministarstvo preko poljoprivrednog, veterinarskog i fitosanitarnog inspektora u skladu sa nadležnostima uređenim posebnim propisima i ovim zakonom.

Nadzor nad radom pravnih lica ovlašćenih za vršenje poslova u skladu sa ovim zakonom vrši Ministarstvo, u skladu sa zakonom kojim se uređuje državna uprava.

Prava i dužnosti inspektora

Član 41.

U vršenju poslova inspekcijskog nadzora inspektor ima pravo i dužnost da:

1) proverava da li se poljoprivredni proizvodi za koje su propisani tržišni standardi stavljaju na tržište u skladu sa ovim zakonom i propisima donetim na osnovu ovog zakona;

2) proverava da li se propisane definicije, oznake i prodajni nazivi za poljoprivredne proizvode koji se stavljaju na tržište upotrebljavaju u skladu sa ovim zakonom, propisima donetim na osnovu ovog zakona i propisom kojim se uređuje deklarisanje, označavanje i reklamiranje hrane;

3) proverava da li se neobavezne rezervisane napomene upotrebljavaju u skladu sa ovim zakonom, propisima donetim na osnovu ovog zakona i propisom kojim se uređuje deklarisanje, označavanje i reklamiranje hrane;

4) proverava da li je izvršeno klasiranje u skladu sa ovim zakonom i propisima donetim na osnovu ovog zakona;

5) proverava ispunjenost uslova za obavljanje klasiranja u objektima za klanje, kao i uslove koje treba da ispunjava klasifikator;

6) proverava da li se evidentiraju podaci o broju grla na kojima je izvršeno klasiranje, o klasama i o cenama;

7) proverava da li kontrolno telo ispunjava uslove propisane ovim zakonom i propisima donetim na osnovu ovog zakona;

8) proverava da li kontrolno telo ima ovlašćenje u skladu sa ovim zakonom;

9) proverava da li kontrolno telo obavlja poslove u skladu sa datim ovlašćenjem, ovim zakonom i propisima donetim na osnovu ovog zakona;

10) proverava da li kontrolno telo upisuje izvršene kontrole u evidencioni list i da li evidencioni list čuva najmanje pet godina od dana sprovedene kontrole usklađenosti sa tržišnim standardima;

11) proverava da li je izdat sertifikat koji prati poljoprivredni proizvod u sektoru voća i povrća prilikom stavljanja na tržište;

12) proverava da li trgovac voćem i povrćem ispunjava uslove za upis u Registar trgovaca;

13) proverava da li je trgovac voćem i povrćem upisan u Registar trgovaca;

14) proverava da li trgovac voćem i povrćem ispunjava uslove za ovlašćivanje u skladu sa ovim zakonom i propisima donetim na osnovu ovog zakona;

15) proverava da li ovlašćeni trgovac voćem i povrćem obavlja poslove u vezi sa kontrolom usklađenosti voća i povrća sa tržišnim standardima u skladu sa datim ovlašćenjem, ovim zakonom i propisima donetim na osnovu ovog zakona;

16) proverava da li ovlašćeni trgovac voćem i povrćem upisuje izvršene kontrole u evidencioni list i da li evidencioni list čuva najmanje pet godina od dana sprovedene kontrole usklađenosti sa tržišnim standardima;

17) proverava da li je izdat sertifikat za hmelj;

18) proverava da li priznata proizvođačka organizacija, priznato udruženje proizvođačkih organizacija i priznata međugranska organizacija ispunjavaju uslove i postupaju u skladu sa ovim zakonom i propisima donetim na osnovu ovog zakona;

19) proverava sprovođenje mera iz člana 22. ovog zakona;

20) proverava da li su zaključeni ugovori u skladu sa članom 23. ovog zakona;

21) proverava ispunjenost uslova koje treba da ispuni skladište za potrebe čuvanja poljoprivrednih proizvoda koji su predmet javne intervencije i podrške privatnom skladištenju u skladu sa ovim zakonom i propisima donetim na osnovu ovog zakona;

22) kontroliše izvršavanje mera po ovom zakonu;

23) preduzima druge mere i radnje u skladu sa ovim zakonom.

Mere koje nalaže nadležni inspektor Ministarstva

Član 42.

U vršenju poslova iz člana 41. ovog zakona nadležni inspektor Ministarstva je ovlašćen i dužan da:

1) naredi ograničenje ili zabranu prometa do otklanjanja nedostataka poljoprivrednih proizvoda, ako ne ispunjavaju propisane tržišne standarde u skladu sa ovim zakonom i propisima donetim na osnovu ovog zakona;

2) naredi ograničenje ili zabranu prometa do otklanjanja nedostataka poljoprivrednih proizvoda, ako definicije, oznake i prodajni nazivi za poljoprivredne proizvode koji se stavljaju na tržište nisu u skladu sa ovim zakonom, propisima donetim na osnovu ovog zakona i propisom kojim se uređuje deklarisanje, označavanje i reklamiranje hrane;

3) naredi ograničenje ili zabranu prometa do otklanjanja nedostataka poljoprivrednih proizvoda, ako se neobavezne rezervisane napomene ne koriste u skladu sa ovim zakonom, propisima donetim na osnovu ovog zakona i propisom kojim se uređuje deklarisanje, označavanje i reklamiranje hrane;

4) naredi otklanjanje nepravilnosti u primeni ovog zakona i propisa donetih na osnovu ovog zakona i odredi rok u kome se to mora učiniti;

5) naredi otklanjanje nepravilnosti u radu tela ovlašćenih u skladu sa ovim zakonom, kao i priznate proizvođačke organizacije, priznatog udruženja proizvođačkih organizacija i priznate međugranske organizacije i odredi rok u kome se to mora učiniti;

6) naredi otklanjanje nedostataka, odnosno zabrani upotrebu prostorija i opreme, ako ti nedostaci utiču na kvalitet ili ispravnost uskladištenih poljoprivrednih proizvoda koji su predmet javne intervencije i podrške privatnom skladištenju u skladu sa ovim zakonom i propisima donetim na osnovu ovog zakona i odredi rok u kome se to mora učiniti;

7) naredi otklanjanje nedostataka, odnosno zabrani upotrebu opreme za klasiranje, ako ti nedostaci utiču na obavljanje klasiranja u objektima za klanje i odredi rok u kome se to mora učiniti;

8) naredi otklanjanje nedostataka koji se odnose na lice koje obavlja klasiranje i odredi rok u kome se to mora učiniti;

9) podnese zahtev za pokretanje prekršajnog postupka i prijavu za privredni prestup zbog kršenja odredaba ovog zakona i propisa donetih na osnovu ovog zakona;

10) naredi preduzimanje i drugih mera, u skladu sa ovim zakonom i propisima donetim na osnovu ovog zakona.

Nadležnost za rešavanje o žalbi

Član 43.

Na rešenje nadležnog inspektora može se izjaviti žalba ministru u roku od osam dana od dana dostavljanja pisanog rešenja.

Žalba ne odlaže izvršenje rešenja.

Na pitanja inspekcijskog postupka koja nisu uređena ovim zakonom primenjuju se odredbe zakona kojim se uređuje inspekcijski nadzor.

VI. KAZNE NE ODREDBE

Član 44.

Novčanom kaznom u iznosu od 100.000 do 2.000.000 dinara kazniće se za prekršaj pravno lice ako:

- 1) ne dostavi Ministarstvu podatke iz člana 5. stav 2. ovog zakona;
- 2) stavi na tržište poljoprivredne proizvode koji nisu u skladu sa propisanim zahtevima iz člana 7. ovog zakona;
- 3) obavlja klasiranje trupova u objektima za klanje suprotno odredbama člana 8. stav 3. ovog zakona;
- 4) ne dostavlja Ministarstvu, odnosno kontrolnom telu u propisanom roku podatke o broju grla na kojima je izvršeno klasiranje, kao i o klasama i o cenama (član 8. stav 5);
- 5) obavlja poslove suprotno ovlašćenju iz člana 9. stav 6. ovog zakona;
- 6) sertifikat ne prati poljoprivredni proizvod u sektoru voća i povrća prilikom stavljanja na tržište (član 10. stav 2);
- 7) ne upisuje podatke iz člana 10. stav 5. tačka 1) ovog zakona u evidencioni list i evidencioni list ne čuva najmanje pet godina od dana sprovedene kontrole usklađenosti sa tržišnim standardima (član 10. stav 6);
- 8) ne dostavi Ministarstvu kvartalni zbirni izveštaj o podacima iz člana 10. stav 5. tačka 2) ovog zakona (član 10. stav 7);
- 9) stavlja na tržište sveže voće i povrće, ako nije upisano u Registar trgovaca (član 11. stav 1);
- 10) ne prijavi Ministarstvu svaku promenu podataka iz člana 11. stav 4. tač. 1) – 4) ovog zakona u roku od 30 dana od dana nastale promene (član 11. stav 8);
- 11) postupi suprotno ovlašćenju iz člana 12. stav 1. ovog zakona;

12) ne upisuje propisane podatke u evidencioni list i evidencioni list ne čuva najmanje pet godina od dana sprovedene kontrole usklađenosti sa tržišnim standardima (član 12. stav 3);

13) stavlja na tržište poljoprivredne proizvode u sektoru hmelja za koje nije izdat sertifikat (član 13. stav 1);

14) ne dostavi Ministarstvu podatke iz člana 14. ovog zakona;

15) postupi suprotno odredbama člana 19. ovog zakona;

16) postupi suprotno merama iz člana 22. ovog zakona;

17) isporučuje poljoprivredne proizvode bez ugovora u pisanoj formi (član 23);

18) ne ispunjava uslove za skladištenje poljoprivrednih proizvoda koji su predmet javne intervencije (član 25. stav 10);

19) ne ispunjava uslove za skladištenje poljoprivrednih proizvoda koji su predmet podrške privatnom skladištenju (član 26. stav 5);

20) postupi suprotno odredbama člana 31. ovog zakona;

21) ne omogući obavljanje kontrole na licu mesta iz člana 34. ovog zakona i ne daje tražene podatke prilikom obavljanja kontrole na licu mesta;

22) ne postupi po rešenju nadležnog inspektora u skladu sa odredbama člana 42. ovog zakona, a u vezi sa članom 43. ovog zakona.

Za prekršaje iz stava 1. ovoga člana kazniće se novčanom kaznom u iznosu od 20.000 do 100.000 dinara odgovorno lice u pravnom licu.

Novčanom kaznom u iznosu od 20.000 do 100.000 dinara kazniće se za prekršaj odgovorno lice u pravnom licu ako ne evidentira podatke o broju grla na kojima je izvršeno klasiranje, o klasama i o cenama u skladu sa članom 8. stav 4. ovog zakona.

Novčanom kaznom od 5.000 do 100.000 dinara kazniće se za prekršaj fizičko lice za radnje iz stava 1. tač. 20) i 21) ovog člana.

VII. PRELAZNA I ZAVRŠNE ODREDBE

Rok za usklađivanje poslovanja

Član 45.

Pravna lica i preduzetnici dužni su da usklade svoje poslovanje sa odredbama ovog zakona i propisa donetih na osnovu ovog zakona najkasnije u roku od tri godine od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Donošenje podzakonskih propisa

Član 46.

Podzakonski propisi za sprovođenje ovog zakona doneće se u roku od šest meseci od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Prestanak važenja propisa

Član 47.

Danom stupanja na snagu ovog zakona prestaju da važe:

1) odredbe člana 34. Zakona o poljoprivredi i ruralnom razvoju („Službeni glasnik RS”, br. 41/09, 10/13 – dr. zakon i 101/16);

2) Pravilnik o tehničkim i drugim zahtevima za duvan i proizvode od duvana („Službeni glasnik RS”, broj 63/09).

Stupanje na snagu zakona

Član 48.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije”, osim odredaba čl. 7 – 14, čl. 16 – 21, člana 23, člana 27, čl. 29. i 30. i člana 39, koje se primenjuju od 1. januara 2022. godine i odredaba čl. 35. i 36. i člana 38, koje se primenjuju od dana pristupanja Republike Srbije Evropskoj uniji.